

[Weikop.]

industrien, at den foreslog betydelige toldforhøjelser, et stykke tid begrænse mulighederne for god beskæftigelse indenfor tekstil- og konfektionsindustrien? Vil den lade tekstilarbejderne ganske i stikken? Vil den socialdemokratiske regering fremover beskutte det nødvendige tøj så hårdt, at man skulle tro, det drejede sig om overflødige luksusvarer eller overflødige nydelsesmidler? Vil regeringen fremdeles uddele sparebeviser og atter betale 14 mill. kr. af skatteydernes penge i administration, eller på hvilken måde vil regeringen modvirke afgifternes påvirkning af pristallet, hvis de opretholdes?

Vi for vort vedkommende vil gå ind for en afvikling af tekstilafgifterne, der fuldtud tilgodeser de forudsætninger, hvorunder socialdemokratiet og det radikale venstre vedtog afgifterne, idet vi meget vel kan se, at det er vanskeligt at bryde et forlig. Heroverfor siges det, at dette vil være uforsvarligt. Det kan da vist ikke kaldes uforsvarligt at opfylde de løfter, det radikale venstre og socialdemokratiet har givet befolkningen, og det kan vel heller ikke være uforsvarligt at få sparebevisordningen bragt til ophør.

Nej, det uforsvarlige skal ligge i, at staten ikke efter lovens udløb kan undvære disse penge. Dertil er at sige, at staten til dækning af sine udgifter aldrig har rådighed over penge, den ikke har til disposition, og de penge, omsætningsafgiften på tekstilvarer indbringer, er netop penge, som staten ikke har til disposition. Det var nemlig en klar forudsætning, da socialdemokratiet og det radikale venstre vedtog loven, at staten ikke skulle disponere over pengene, og jeg kan dårligt tænke mig, at det radikale venstre ville være gået med til loven i sin tid, hvis der var åbnet regeringen adgang til øget forbrug, og det ligegyldigt om pengene, der stammede fra tekstilafgifterne, blev anvendt til militære anlæg, folkepension eller andet.

Skulle man nære tvivl om det, jeg her siger, kan jeg henviser til lovens § 50, der lyder således:

„De i henhold til afsnit I indkomne beløb indsættes på en særlig konto i Danmarks Nationalbank. Af de på denne konto hensatte midler udredes de beløb,

som kommer til udbetaling i henhold til den i afsnit III omhandlede ordning, samt de hermed forbundne administrationsudgifter. De på kontoen indestående midler efter fradrag af de foran anførte udgifter vil til sin tid være at afskrive på statens reguleringskonto.“

Der er ikke noget at tage fejl af. Pengene må ikke bruges til andet end afgifternes tilbagebetaling og administration, og bliver der noget tilbage, skal det indgå på statens reguleringskonto.

Så meget om tekstilafgifterne. Noget anderledes stiller det sig med afgifterne på de øvrige varer: guld, sølv, radio og meget mere. Det er imidlertid åbenbart, at der er store erhvervsmæssige interesser knyttet til disse varer, og derfor mener jeg, at afgifterne bør tages op til overvejelse og drøftelse ved den nugældende lovs udløb.

Efter det, jeg her har sagt, vil man kunne forstå, at vi mener, at det er rigtigt nu at få gennemført en lov, der sikrer afvikling af tekstilafgifterne og dermed beskæftigelse indenfor tekstil- og konfektionsindustri, og vi finder det også rigtigt at gennemføre de lempelser i afgiftsbetalingen og de tekniske ændringer, som den højtærede minister har foreslået, selvom der godt kan være et eller andet, der ville være grund til at se på igen i udvalget. Jeg vil gerne udtale min glæde over, at den højtærede finansminister har ladet de af mig så mange gange påpegede overflødige avancebestemmelser falde.

Det er stærkt påkrævet at få en lov om disse forhold gennemført før ferien. Det vil jeg gerne understrege så stærkt som overhovedet muligt, men når det er sagt, mener jeg også at måtte fremhæve, at det bør være en lov, som befolkningen kan være tjent med, og som ikke lader prisudviklingen gå i den forkerte retning, en lov, der kan fremme beskæftigelsen, og en lov, der ikke er med til at lukke portene i virksomhederne.

Bertel Dahlgaard: Det radikale venstre kan tiltræde de i §§ 1—7 foreslåede ændringer, som alle er ønsket af erhvervene. Jeg ville dog gerne have, at man i udvalget nærmere drøftede, om man måske kunne udstrække kreditfristen for afgifternes indbetaling noget længere end foreslået, hvis der iøvrigt kan opnås enighed om loven som helhed.